

Slongdist 40 metrar úr bili

Leygardagin seinnapartin hendi eitt ferðsluóhapp á strekkinum millum Hvalvík og brúnna við Streymin.

Ein persónbilur var á veg norðureftur, tá bilførarin av einari ella aðrari grund kom at koyra bilin út í vegokslina. Bilførarin misti tamarhaldið á bilinum, sum bólaði runt og fór útav vegnum.

Í bilinum vóru ein maður og ein kvinna. Kvinnan, ið sat undir liðini á bilførar-

anum, slongdist út úr bilinum — einar 40 metrar.

Løgreglan í Havnini fekk boð um óhappið kl.14.25, og ljóðaði hetta at vera eitt so mikið álvarsligt ferðsluóhapp, at tveir sjúkrabilar úr Havnini, ein løgreglubilur úr Havn og ein úr Runavík, umframt ein bilur frá Snarhjálp, vórðu sendir á staðið.

Men til alla lukku var óhappið ikki so álvarsligt, sum tað kundi tykjast at

vera.

Bæði fólkin vórðu flutt á Landssjúkrahúsið. Maðurin slapp avstað aftur so at siga beinanvegin, meðan kvinnan varð lögð inn til kanningar til dagin eftir. **hj.**

Bilurin bólaði útav vegnum, og annað fólkið, ið var við, varð slongt 40 metrar frá bilinum.

Mynd: Jens Chr.

Drukkin biltjóvur

Sumnumorgunin varð ein bilstuldur í Havnini frá-bodaður á Politistjóðini.

Ein maður ringdi og segði frá, at onkur var farin avstað við bilinum hjá sær.

Hetta var kl. 10.40.

Minni enn ein tíma seinni var málið upplárað.

Tá fann løgreglan bilin koyrandi aðrastaðni í Havnini.

Maðurin, sum koyrði, hevði smakkað sær á, so

hann verður nú ákærður fyri lógarbrot í tveimum forum.

Fyri at hava koyrt við kenning, og fyri bilstuldu. **hj.**

Alarmsentralur 000

Týsdagin hin 18. september 1990 kl. 10.00 verður nýggjur alarmsentralur fyri allar Føroyar tikin í nýtslu.

Alarmsentralurin fer at taka ímóti, tá ið ringt verður 000 allastaðni í landinum, uttan undantak.

Tá neyðboð verða ringd til 000, verður hereftir svarað: »Alarmsentralurin«.

Uppgávan hjá alarmsentralinum er at taka ímóti øllum neyðboðum (eldbruna, vanlukku v.m.) og greiða tey víðari, so at skjótasta og besta hjálpin fæst, tá ein er staddur í neyð.

Alarmsentralurin verður røktur av vaktleiðaraskrivstovuni á Politigarðinum í Tórshavn, har fólk eru til tílika tænastru alt samdøgurið.

Telefonverkið hevur saman við politinum projekterað alarmsentralin og verður at hava tekniska raksturin um hendi.

Føroya Landfúti,
Telefonverk Føroya Løgtings

Herðaklapp til útvarpsmanningina

Tá Føroyar spældu sín lívs dyst í fótbólti, var landið alt á gosi. Umframt alt tað, sum prátað varð mann og mann ímillum, gjørdi ikki minst fjølmiðlarnir nógv burtúr.

Sjónvarpið sendi beinleiðis frá dystinum, umframt, at sending varð gjørd undan dystinum. Somuleiðis var útvarpið á staðnum og varpaði út.

Bløðini hava eisini

skrivað dúgliga og havt nogvar og gooar myndir frá tí, ið fór fram yviri í Landskrona og her heima í Føroyum.

Men tað, sum mundi frøa fólk flest einamest, var tann frálíka útvarpsmanningin, sum alt mikukvöldið sendi samrøður — bæði í telefonini og úr býnum. Soleiðis er útvarp, tá tað er frægast.

Og dagin eftir varð hild-

ið fram við at senda ein part av teimum hundrøðstals kvøðunum, sum komnar vóru í telfaksi og teleksi. Bunkin taldi yvir 300 heilsur, ið komu sendandi úr øllum ættum.

Serliga hetta, at fólk soleiðis dagin langan kundi fylgja við tí, ið fór fram, skal vera útvarpsmanningini til rós.

So tey, ið 10. oktober sita heima, kunnu óivað

longu nú byrja at gleða seg. Vónandi verður sami tráður tikin upp aftur.

Og ikki at forgloyma: Sama úrslit!

hj.

Útvarpsmanningin gjørdi eitt stórt arbeiði eftir dystin mikukvöldið. Júst soleiðis eigur útvarp at vera. Mynd: Kalmar

Lýsið í sosialinum